

Uvenlighed, fordi man ikke mærker, at der sker det samme fra Tysklands Side paa den anden Side af Grænsen, omendskønt Arbejdsløsheden ogsaa er en Nød derovre.

Da Ministeren stillede sig saa imødekommende og udtalte sin Villie, som jeg jo gerne tror paa, til at fjerne saadanne Misstemninger, vil jeg bede om, at man, hvor det nogenlunde kan lade sig gøre, vil lade de gamle Forhold, der har været dernede, bero, og navnlig at give Folk ved Sydgrænsen af den nuværende Stat Danmark Mulighed for ogsaa at forsyne sig med Tjenestefolk i 2den Zone, som de har gjort i saa mange Tider. Det er mig bekendt, at der kommer ikke saa faa Tjenestefolk fra 2den Zone herop, men tillige er det mig bekendt, at de tyske Arbejdsgivere har mange Vanskeligheder ved at faa deres Tjenestefolk fra Tyskland, ogsaa fra 2den Zone; jeg har i flere Tilfælde henvendt mig til Ministeren selv og kan være taknemmelig for, at jeg i flere Tilfælde har gjort det med Held. Jeg synes, det kunde blive til et principielt Spørgsmaal, et Spørgsmaal, man kunde ordne med Gensidighed, saa at der ikke gøres Vanskeligheder i den Retning, men at de Befolkningsdele, der har hørt sammen og har de mange Gensidighedsforhold til hinanden, endnu kan pleje dem ogsaa i Fremtiden. Vi lider alle dernede under de uhyre mange Vanskeligheder med den Grænse. Det gaar saa vidt, at Mennesker, der har Ejendom paa begge Sider, næsten ikke kan komme over til den anden Side for at bestyre deres Ejendom der, og de, der har Familie paa den anden Side, skal maaske gaa milevis for at komme over til den.

Jeg har glædet mig ved at læse i danske Blade — jeg tror, det var i „Fyens Venstreblad“ —, at de Forhold, man nu vilde komme til at skabe ved den nye Grænse, burde komme til at ligne de Forhold, der var ved den gamle Grænse før, det vilde skabe større Glæde, for det er en Ulempe uden Lige, disse mange Formaliteter og det at maatte vente i lange Tider paa at faa sine Papirer i Orden, og det er til stor Ulempe for Arbejdsgivere, som maaske har flere Tjenestefolk, der skal have deres Pas i Orden eller have deres Opholdstilladelse fornyet, at disse Folk kommer til at leve i Uro, om de kan faa den fornyet, om de kan blive en Uge, en Maaned, et Aar eller ej. Og blot dette at faa Tingene i Orden tager en saadan Tid, at Manden ikke kan komme til at lave meget mere end at sørge for, at hans Folk har deres Papirer i Orden. Jeg

synes, det maa være en fælles Interesse paa begge Sider at faa dette ordnet, saaledes at det gaar let, og at hele Samkvemet over Grænsen kommer til at ligne de Forhold, som vi havde før.

Jeg har benyttet denne Lejlighed til ligesom andre Medlemmer af dette høje Ting at udtale Ønsket om, at de forestaaende Forhandlinger maa føre til at jævne en hel Del af de Vanskeligheder, der nu bestaar.

Det ærede Medlem Hr. Mads Gram nævnte et Spørgsmaal vedrørende Grænsning paa den anden Side Grænsen. Der foreligger, saa vidt jeg er underrettet, en økonomisk Sammenslutning af de Folk, der har Græsgange paa den anden Side Grænsen, med det Formaal ogsaa at faa udnyttet Græsningen derved, at der kommer Kvæg derned fra det Omraade, som tilhører den danske Stat. Saa vidt jeg er underrettet, kan man ikke sige, at det er noget, der har med Köllerpolitikken at gøre, men Meningen er at varetage økonomiske Interesser, rigtignok indenfor en Kreds, hvis Medlemmer ogsaa med Hensyn til andre Interesser hører sammen, men som ikke generer andre og ikke angriber andre.

Endnu vil jeg fremsætte nogle Udtalelser, som maaske ikke absolut vedkommer, hvad vi forhandler om her i Tinget; men det hjælper maaske til at vise, hvorledes der er en Del Mistillid fra den tyske Befolknings Side mod det danske Regimente. Det kan jo være godt, at ærede Medlemmer hører det, og jeg siger det netop for at gendrive, at man planmæssigt ophidser Stemningen. Jeg har i det mindste ikke med det at gøre. Jeg ved ikke, om jeg fik sagt forleden, at jeg har efter min Samvittighed opfyldt det, som den ærede Hr. Udenrigsminister bad mig om at anse som min Opgave. Hvorledes kan jeg ikke nærmere gøre Regnskab for; men det foreligger. Hvad det angaar, jeg ellers berørte, som skaber en Del Misstemning, vil jeg paa den anden Side sige, at jeg har jo før en Gang anerkendt, at de kulturelle Forhold, under hvilke den Del af det tyske Folk, der er kommet med ind i det danske Rige, lever, vistnok er friere end de tilsvarende i andre Lande. Men ved Siden deraf staar dette mærkelige, at man udgiver Løsener som, at Tyskheden skal dø, skal forsvinde, og at man nu udtaler sin Forbavselse over, at der fra tysk Side gøres Brug af de Indretninger og de Rettigheder, som man giver os f. Eks. paa Skoleomraadet. Der ligger følelige Modsætninger lige ind paa hinanden, som det ikke er godt at forene, og